

Εἰς τὸν Πρόεδρον Κατζίτσκου, ποῦναί τόσον προσφιλέως,
μὰ Ρούσικα κερπανά γὰρ κουδοῦνι τῆς Βουλῆς.

Ἐστὶν Τσιροπικὴ τομάρικα καὶ ταμπάκη μαγαζὶ,
καὶ Πορτορικὰ λεμόνια γὰρ τὸν Γεωργίου Κοριζῆ.

Εἰς τὸν Ρώμα, ποῦ τοῦ γέροντος χάριτι πάντα τὰ πιστά,
Ἐπιουργεῖτον νὰ μὴν πέρην καὶ τὸν κάνει ν' ἀρρωστῆ.

Ἐστὶν Φωτῆλα τὸ μουστάκι τοῦ Ζαχάρη του νὰ στρέφῃ,
κόμμα γὰρ τὸν Κυριακούλη καὶ ἔσ' τὸν Μπέη του μὰ νύφη.

Εἰς τὸν Γιάννη τὸν Καλοῦσση ῥηπορεῖαν δίχως μέτρο
κ' ἀναγνωσεῖς καταλόγων εἰς τὸν Κόκο Χατζηπέτρο.

Εἰς τὸν Γρίβαν τῆς Βονίτσας Ἐπιουργεῖτον νὰ ἔκωνινη
ν' ἔχῃ μίαν ἐβδομάδα καθῶς κ' ἄλλοτε νὰ μείνῃ.

Ἐστὶν Τσαμυδὸ τὸν Νικολὲ
ν' ἀλλάξῃ φύλλο γὰρ καλῶ.

Εἰς τὸν Γιώτα Κουτσαντζόγλου, ποῦχει τόσους πικρατούς,
ὄστ' ἴσως μερικὰς κινίνοῦ, μὰ κ' ἀστὲ κολλὰ γ' αὐτούς.

Μουστάκι περισσότερο ἔσ' τὸν κ' Ραχιδὸ
καὶ ἔσ' τοὺς Ἀθέροφ τοὺς μικρούς, Γεωργίου κ' Αὐγερινῶ.

Ἐστὶν Λάππα τὸν εὐσεχίμωνα
τοῦ Πατριάρχου τυρούς,
καὶ ἔσ' τὸν Ἱερονήμωνα
βελανιδιῶν σορούς.

Ἐστὶν Ἀλεξάνη τοῦ παπποῦ ζωνάρη γὰρ κωνιά,
καὶ ἔσ' τὸν Βουδούρη—Ἀγῆ,
ποῦ σήμερα Παντόπουλο τὸν Κόντε του κλεῖται,
κ' αὐτὸς δ' αὐτὸ του θίσει νὰ κἀνῃ ἔσ' τὴ Βουλῆ.

Ἐστὶν Ντ Καλογερόπουλον μὲ τὰ στομάλι χειλῆ
νὰ μὴ βρωτῆ γὰρ τίποτα τὸν θεζό' του τὸν Βασίλη.

Εἰς τὸν Παναγιωτόπουλον, τὸν βουλευτὴν Αἰγίου,
ἀγάπην πρὸς τὰ πατερά καὶ πόθον Ἐπιουργεῖτον.

Ἐθόσως κατὰ τῆς Βουλῆς ἔσ' τὸν Γεωργίου Πολυγένη
καὶ Σύμβουλος τοῦ Στέμματος ν' ἀξιώθῃ νὰ γένη.

Χάπικα τοῦ Πίγκι ἔσ' τὸν Ζούζουλα γὰρ νὰ παρακαχῶν
καὶ ἔσ' τὸν Παλάσκα κύριος μὲ φράγκικα νὰ γένη.

Ἐστὶν Γιάννη Καλαντζόπουλο, πολὺ κλοφάρην ἀνδρα,
νὰ πᾶρ ἔσ' τὴν Ὀρέστεια νὰ παίξῃ τὴν Κασάνδρα.

Ἐστὶν Μονοκροῦσο πίστεως ἀληθινῆς στεφάνη,
ποῦ σταθερώτερος αὐτοῦ κενέας δεινέφάνη.

Ἐστὶν Βελλικανίτη τὸν Παξῶν νὰ μείνῃ ἔσ' τὴν Ἐλῆ
κ' ὁ Θωδωρος τοῦ Θωδωρῆ νὰ βάλῃ τὰ γρακιά.

Εἰς τὸν Πετροῦδην ἀμοιῶς
Κορδοκινῆς εὐνοίας,
καὶ ἔσ' τὸν Μελλὰ διακριῶς
περὶ τῆς Ἀλβανίας.

Ἐπιουργεῖτον μετ' ἀσπασιῶν ἀπ' ἔλους τοὺς ἐν τέλει
ἔσ' τὸν Ἰταλὸ μακροῦν, τὸν Κόντε Σιλβεστρέλλη,
δι' ὅσα γράφει κατ' αὐτὰς περὶ Μακεδονίας
μετὰ πολλῆς πρὸς τοὺς Ρωμῶν κ' εὐκρινούς εὐνοίας.

Εἰς τὸν Ρωμῆϊκο τιμῆν,
θερμὰ συγχαρητήρια,
κ' ἐξ ὀρειγάλου προτομῆν
ἔσ' τὸν Χίρν τὰροδουτήρια.

**Ἐστὸν Προεβευτὴ τὸν Ἰταλὸ,
ποῦ μὰς γανόνει τὸ μυαλό.**

Γεμῆσαι, φίλοι φαρμακροῦνι,
γεμῆσαι σου, Κόντε Σιλβεστρέλλη,
γεμῆσαι σου, μίω μακροῦνι,
ποῦ μὰς ἔκωνες κουρέλι.

Μ' ἔλους ἔσ' τὴν μεθύσι τάπα
ἔσ' τὴν ὑγιά σου τόρα πίνω....
μὰς ἐτίναξες τὴν κᾶππα,
Κόμη, Πιπελέ, Κρισπίνο.

Κατεῦθεο γὰρ τὴν Ρώμη,
τῆς Μακροκινῆς Κόμη,
κ' ἀπ' ἐκεῖ νὰ γραφῆσαι κ' ἄλλα
πρὸ σπουδαῖα, πρὸ πολλὰ,
νὰ μὰς πνίξῃς ἔσ' τὴν κρεμάλα,
ντισταγκὲ κρεμνταλά.

Σκάντο κὼλ σάγγουε μίω, λ' ἀμὲρ κ' πᾶσι τῆ,
πῶς τόσο μὰς λατρεύεις δὲν τὸλπίξαι ποτέ.

Α' κὼ λᾶ μόρτε ὄνθωρ
σὲ τάρντα νὲλ βενίρ,
κ' ὄρε γὰρ σουδενίρ
καμπόσιας φράπικα τόρα.

Γεμῆσαι σου, ποῦ τὸν ἀέρα, σινιόρο μου, μὰς πέρνεις
καὶ τὴν Μακεδονία ἔσ' τὸν πρῶτο λυκο φέρνεις,
κ' ὅλ' οἱ Ρωμῆοι φωνάζουν γὰρ σὲν παρασῶρας,
μὰ σὺ δὲν χαμπαρίζεις γὰρ ἔσ' οἱσικὶ γκαρὸν σινιόρος.

Κ' ἐγὼ καθὼ φουριζῶς καὶ βέκτικῆς χαρακτῆρ
γὰρ σὲ φωνάζω τόρα:
ἀντίο, Λεονώρα,
ὀρεβουά, σικτῆρ.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τοῦ Κωστή,
πλοῦτος εἰκότων γλαφυρῶν, ὅλη ξεχωριστή,
περικαλλές, ἐπαγωγόν, τερνότητων, ποικίλων,
δῶρον καταλλήλοτερον ἑλωπ' τῶν καταλλήλων.
Διὸ θερμῶς συστήνεται πρὸς ἔλους κ' ἀπὸ μὰς
ὡς ἀληθὲς πολῦτιμος καὶ πρῶτος μποναμαξ.